

I september 1988 sände **Stefan Herrmann** ett brev till alla f.d. Sverigepartister.

Här kommer svaret på **Stefan Herrmanns** lögnaktiga brev.

En sjuk människa och hans lögner.

Stefan Herrmann sprider nya lögner i ett brev som han själv författat och som till större delen är en beskrivning av hur en sjukligt självcentererad människa uppfattar sig själv.

I en informationsskrift publicerad i november 1987 beskrevs orsakerna till uteslutningen av **Stefan Herrmann**, **Pether Pedersen** och **Eva Liverfalk** ur dåvarande Sverigepartiet.

Här är några av de många orsakerna till uteslutningen:

- **Stefan Herrmanns** aggressiva och arroganta uppträdande skrämde många medlemmar och sympatisörer.
- **Stefan Herrmanns** sjukliga Hitlerdyrkan gjorde att han såg sig själv som en svensk führer.
- **Pether Pedersen** och **Stefan Herrmann** stal partiets medlemsregister (delar av det har sedan hamnat i nynazistiska Nordiska Rikspartiets händer).
- **Pether Pedersen** och **Stefan Herrmann** stal partiets post genom att olovligen byta lås i partiets postbox.
- **Pether Pedersen** och **Stefan Herrmann** stal partiets alla tillgångar (massor av kontorsutrustning t ex möbler, skrivmaskin, samt partiets trycksaker och informationsmaterial till ett försäljningsvärde av 100.000) och materialet är fortfarande försvunnet.
- **Stefan Herrmann** använde Sverigepartiet som en privat lekstuga där hans rättgångar och personliga problem stod i förgrunden och var viktigare än det politiska budskapet.

Den kritik som framfördes mot **Stefan Herrmann** var **saklig och korrekt i alla avseenden**, medan **Herrmanns utfall mot de seriösa patrioterna har varit sjuk och lögnaktig**. Ett exempel: **Stefan Herrmann** anklagade en Sverigepartist för att ha förskingrat pengar. Men anklagelsen gjordes endast därför att denne Sverigepartist var med om beslutet att utesluta **Herrmann**. **Så ful och falsk är Stefan Herrmann.**

Att det var rätt att utesluta **Stefan Herrmann** mfl har bevisats av många faktorer. Av utrymmesskäl går vi inte in på det här, men under **Herrmann** gick verksamheten bakåt och till slut föll partiet ihop.

Uteslutningen av **Stefan Herrmann** verkställdes av den dåvarande styrelsens **majoritet** efter starka påtryckningar från partiets gräsrotter och lokalombud. **Den skada som Stefan Herrmann hade åsamkat partiet var fruktansvärd** och det har tagit lång tid att reparera dessa skador.

Efter att **Stefan Herrmann** uteslöts hade han samlat en krets av anhängare omkring sig, men redan efter kort tid upptäckte även dessa medlemmar att det var något som var fel med **Herrmann**. Den resterande gruppen (som bibehållit namnet Sverigepartiet) arbetade aktivt med närradiosändningar och gatuaktiviteter. **Stefan Herrmann** gjorde inte någonting för de som försökte hjälpa honom. I stället **utnyttjade Herrmann** dem maximalt för sina privata syften. Han lade dessutom **själv** beslag på alla de medel som kom in till partiets postgiro. Under början av året kom det in mycket pengar och det har bedömts att **Stefan Herrmann** har stulit ungefär 43.000 kr som kommit in i form av medlemsavgifter, bidrag, beställningar etc. **Stefan Herrmann** struntade i att expediera beställningarna och ägnade sig i stället åt ett dyrbart krogliv och spel på Solvalla. **Stefan Herrmann hade nu slagit sönder de sista spillrorna av dåvarande Sverigepartiet.**

I en skrivelse daterad september 1988 upprepar **Stefan Herrmann** många av sina tidigare lögner. Han börjar med att travestera Sverigepartiets tidigare informationsskrift där styrelsen sakligt och korrekt beskrev hur det gick till i samband med sammanslagningen mellan BSS och Framstegspartiet.

BSS var ju den betydligt större organisationen med många medlemmar, många sympatisörer, en välskött organisation, en bra administration, en egen lokal, egen tidning egen kontorsutrustning, regelbunden utgivning av medlemsbulletiner, regelbundna aktiviteter, demonstrationer osv.

Herrmans Framstegsparti hade sändningar i närradion - inget annat. Att det inte fanns något annat berodde nämligen på **Stefan Herrmann** själv. Han brydde sig inte om att utveckla partiet. Han t.o.m. hindrade andra medlemmar att ta egna initiativ för att utveckla partiet. **Herrmann** hade ensam kontroll över allt i det lilla Framstegspartiet och de ekonomiska kontantbidrag som kom in gick till spel på Solvalla. Att **Herrmann** spelade bort Framstegspartiets kassa är nu välkänt sedan avhoppade framstegspartister kunnat vittna därom.

Herrmanns dyrbara krogvanor och flotta lyxbil sägs också ha bekostats av medel ur Framstegspartiets kassa. Eftersom Framstegspartiet inte hade några större utgifter för sin verksamhet undrade många vart alla inkomster tog vägen. Nu vet vi svaret. **Herrmann parasiterade helt enkelt på medlemmarnas godhet och offervilja.**

I BSS däremot fungerade bokföring och annat perfekt och **Herrmann** fick t.o.m. gå igenom den före sammanslagningen. BSS däremot fick inte ta del av Framstegspartiets bokföring. Den ville inte **Herrmann** visa upp.

Stefan Herrmann såg BSS som en betydligt starkare konkurrent och ville stoppa deras utveckling genom att lägga beslag på BSS och dess välskötta organisation. I ett hemligt handskrivet meddelande (som vi har kopia på) till den egna kretsen skrev **Herrmann** att han trodde sig kunna vinna "folk, pengar, partilokal, grafiska resurser, kopieringsmaskin mm". I samma meddelande skrev han "if you can't beat them - join them" vilket vittnar om att han till varje pris ville hindra BSS från att på egen hand bilda parti. Med utstuderad falskhet och skicklig formuleringskonst lockade han BSS:arna i fällan. BSS var tveksamma men av ren svensk godtrogenhet accepterade man slutligen tanken på en sammanslagning.

Den första månaden såg det bra ut, men sedan började problemen. **Stefan Herrmann** gjorde (via Eva Liverfalk) olovliga uttag ur postgirot och uppträdde mycket aggressivt mot sin omgivning. Han kom i bråk med flera av de aktiva medlemmarna. De gamla framstegspartisterna hade redan lämnat honom och ville inte ha med honom att göra. Nu började även andra medlemmar att hoppa av partiet. **Herrmann** visade alltmer sitt rätta jag och organisationen vittrade sönder alltmer. **Herrmann** älskade att sitta i rättegångar och aggressivt föra sin talan i olika mål. Dessa rättegångar fick sedan uppta nästan all sändningstid i närradion trots upprepade klagomål från lyssnarna.

Herrmann förstod sig varken på politik eller människor. Han var en aggressiv skrikhals som bara ville synas och få personlig uppmärksamhet ungefär som ett spädbarn behöver sin mor. Att **Herrmann** inte var någon nationalist upptäcktes på ett tidigt stadium. Han uppträdde okamratligt och osolidariskt i nästan **alla** sammanhang. Uteslutningen blev en naturlig följd av hans eget uppträdande.

När man nu läser innehållet i den text som **Stefan Herrmann skrivit om sig själv** är det inte särskilt svårt att avfärda innehållet som sjuka lögnar. Man behöver varken vara psykolog eller psykiater för att förstå att **Herrmann** har allvarliga psykiska störningar. Att han behöver vård råder det ingen tvekan om. Varje läsare av **Herrmanns** brev ser nu tydligt **hur rätt Sverigepartisterna gjorde när de utslöt Herrmann**. I brevet säger **Herrmann** att Sverigepartiet f.n. ligger i malpåse. Men det är **Herrmann** själv som befinner sig i den påsen och **må han stanna där**, så vi slipper honom för all framtid.

Stefan Herrmanns brev är en enda stor hyllning till sig själv och anhållan om almosor.

Stefan Herrmann skriver om sig själv (och han **tror** säkert på det):

"Det står allt mer klart, att svensk nationalism och Stefan Herrmann är oskiljaktiga begrepp... Sanningen är den, att svensk nationalism står och faller med Herrmann. Herrmann är den svenska nationalismen personifierad... Utan Herrmann, inget starkt ledarskap. Endast om Herrmann kan förmås att återta ledarskapet finns det en framtid för svensk nationell verksamhet. Herrmann har visat sig vara den ende svensk som med kraft har lyckats föra ut nationalismens bärande idé till den breda allmänheten... Slutsatsen står fast: Utan Herrmann, ingen framtid för svensk nationalism!"

En läskunnig barnunge kan konstatera följande:

Om **Herrmann** är så ovärderlig för svensk nationalism varför har han ställt till problem överallt där han varit? **Herrmann** sparkades ur moderaterna 1978 på grund av samarbetssvårigheter, **Herrmann** tog död på Framstegspartiet trots potentiella möjligheter till framgångar och på mindre än elva månader slog **Herrmann** sönder Sverigepartiet. Dessutom kan man fråga sig varför han kräver att få bli "ledare"? Skulle han inte kunna nöja sig med att bli vanlig arbetande medlem? Nej, sanningen är att hans storhetsvansinne inte accepterar annat än "ledarskap".

Herrmann skriver vidare i sitt brev:

"En kampanj måste ständigt pågå för att förr eller senare uppnå detta avgörande mål: Herrmann till ledningen! Detta blir kampanjens stolta paroll. Åtgärd nummer ett blir en insamling till Herrmanns rättegångskostnader. Detta är ett första blygsamt steg att visa Herrmann vår stora uppskattning över hans banbrytande insatser för Sverige. Den tragiska sanningen är, att Herrmann nu lever under ytterst knappa omständigheter, strax över existensminimum, hankande sig fram på en mager statlig deltidslön trots försörjningsböroda... Nu gäller det alltså, att alla solidariskt ställer upp och komepnserar Herrmann för hans stora offer för Sverige. Märk postgirotalongen: Herrmann-insamlingen".

Vem som helst kan konstatera följande:

Herrmann - som åsamkat svensk nationalism så stor skada - anser sig själv ha gjort "banbrytande insatser för Sverige". **Faktum är att det inte finns någon som gjort så mycket skada för svenska nationalism som Herrmann.**

Herrmann talar vidare om att han lever under "knappa omständigheter", men att äga en lyxbil (Morgan värd 250 000) och spela på Solvalla för 2 000 kr i månaden går tydligen bra. Nej faktum är att **Herrmann** behöver pengar så att han kan byta sin Morgan till en Lotus (värd 375 000). Nu när han inte kan ta ur någon partikassa **tigger** han öppet till sitt privatliv. Det sjukaste av allt är att **Herrmann** dessutom genom ett arv är ägare till ett

gods strax utanför Ronneby i Blekinge. **Stefan Herrmann** äger alltså tillgångar för över en miljon kronor. OBSERVERA! Detta är absoluta fakta.

"Ledaren" **Stefan Herrmann** skriver vidare att "partiledningen" (dvs **Stefan Herrmann** själv) "beslutat" att rekommendera anhängarna att rösta blankt. Det låter ju minst sagt märkligt att en "partiledare" för ett parti uppmanar anhängarna att rösta blankt. Sanningen är ju den att **Herrmann** inte har något parti, men att han drömmer om ett. Att rösta blankt kanske kan ge honom möjlighet att hävda att "tusentals människor följde min uppmaning".

Det kanske kan få honom att känna sig stor och betydelsefull - vem vet vad som rör sig i **Herrmanns** märkliga hjärna?

Det passar ju bra att en så stor "ledare" sedan säljer fotografier i olika storlekar på sig själv och autografer med eller utan hälsningar. Ja, tro det eller ej - men denne självutnämnde führer - **Stefan Herrmann** - säljer foton och autografer av sig själv. Kanske **Herrmanns** eko **Pether Pedersen** köper ett?

Herrmann avslutar brevet med ett "Leve Herrmann och Sven-Olle Olsson i Sjöbo". **Herrmann** anser naturligtvis att han själv är den betydelsefullare av dem.

Vi från föreslår att **Herrmann** hädanefter kallar sig **Herrmanpartiet**. Den första åtgärden borde blir att skaffa en stor spegel så att han kan kommunicera med den andra medlemmen i **Herrmannpartiet**.

Torsdagen den 15 september 1988

Sympatisörer till svensk patriotism

Syftet med detta brev är att varna alla människor för en sjuk och lögnaktig människa som en gång råkade vara ordförande för Sverigepartiet och tyvärr slog sönder hela organisationen på endast elva månader. Vi frågar oss också: Om nu **Herrmann** är så bra, varför ligger hans parti i malpåse? Svaret tror vi att ni alla nu fått.